08/01/2024

Μόσχας Κύριλλος: Το μυστήριο της Θείας Ενσαρκώσεως είναι μυστήριο της πραγματικής παρουσίας του Θεού στον κόσμο

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Μόσχας

Ως μυστήριο της πραγματικής παρουσίας του Θεού στον κόσμο χαρακτηρίζει το μυστήριο της Θείας Εναθρωπήσεως ο Πατριάρχης Μόσχας και πασών των Ρωσιών κ.κ. Κύριλλος, στο μήνυμά του για την εορτή των Χριστουγέννων.

Τα Χριστούγεννα εορτάστηκαν πανηγυρικά χθες στη Μόσχα με τον Πατριάρχη Κύριλλο να προεξάρχει της Συνοδικής Θείας Λειτουργίας που τελέστηκε στον Καθεδρικό Ναό του Σωτήρος Χριστού.

Το μήνυμα για τα Χριστούγεννα

Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας αναγνώστηκε το μήνυμα του Πατριάρχη Μόσχας για τα Χριστούγεννα στο οποίο αναφέρει:

Ἡ ἄφατος τοῦ Θεοῦ ἀγάπη συνήγαγεν ἡμᾶς σήμερον, ἵνα ἑορτάσωμεν ἐν ἑνότητι τοῦ πνεύματος καὶ ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης (Ἐφ. 4, 3) μίαν ἐκ τῶν πλέον πανηγυρικῶν καὶ συνάμα μυστηριωδῶν ἑορτῶν τῆς Ἐκκλησίας· τὴν Γέννησιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Γεραίροντες τὴν ἔλευσιν τοῦ Σωτῆρος εἰς τὸν κόσμον, ὁλοθύμως συγχαίρω πάντας ὑμᾶς, ἀγαπητοί μου, ἐπὶ τῷ χαροποιῷ γεγονότι τούτῳ, τῷ ἐγκαινίσαντι μίαν νέαν ἐποχὴν εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων.

Ἑκάστη φορὰ ἀτενίζοντες τὰ πρὸ δύο χιλιετιῶν γενόμενα προσπαθοῦμεν ἵνα κατανοήσωμεν τὸ μεγαλεῖον τοῦ θαύματος τῆς Θείας Ἐνσαρκώσεως καὶ δὲν παύομεν ἐκπληττόμενοι τὴν ἀγαθότητα καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Δημιουργοῦ ἡμῶν. Κατὰ τὴν διάρκειαν πολλῶν αἰώνων ἡ ἀνθρωπότης ἀνέμενεν ἀγωνιοῦσα τὸν ὑποσχεθέντα ὑπὸ τοῦ Κυρίου Συμφιλιωτὴν (πρβλ. Γεν. 49, 10), Βασιλέα δίκαιον καὶ σῴζοντα (Ζαχ. 9, 9), ἐπὶ τῷ ὀνόματι οὗτινος ἔθνη ἐλπιοῦσιν (Ἡσ. 42, 4). Καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τέλους, ἐλθόντος τοῦ πληρώματος τοῦ χρόνου, Παιδίον ἐγενήθη ἡμῖν (Ἡσ. 9, 6), ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ’ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον (Ἰω. 3, 16). Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὑπερβάλλουσα τῆς γνώσεως (Ἐφ. 3, 19), ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον οὐ πρέσβυν οὐδὲ ἄγγελον, οὐδὲ δυνατὸν καὶ ἰσχυρὸν ἄρχοντα, ὡς ἐνόμιζον ἄνθρωποι, ἐνηνθρώπησεν ὁ Ἴδιος ὁ Θεός, ἵνα ἐλευθερώσῃ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ κακοῦ.

Ἀξιοθαύμαστον εἶναι ὅτι τὸ μέγιστον εἰς τὴν ἱστορίαν γεγονὸς, διὰ τὸ ὁποῖον προανήγγειλαν οἱ προφῆται τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ τὸ ὁποῖον προαισθάνονταν ἀκόμη καὶ οἱ σπουδαιότεροι στοχασταὶ τῆς ἀρχαιότητος, συνέβη τόσον σεμνῶς καὶ ἀπαρατηρήτως ἔξωθεν. Ἐκοιμᾶτο ἡ Βηθλεέμ. Ἐκοιμᾶτο ἡ Ἰερουσαλήμ. Ἐκοιμᾶτο πᾶσα ἡ Ἰουδαῖα. Κύριος ὁ Παντοκράτωρ – Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριος τοῦ Σύμπαντος – πεφανέρωται εἰς τὸν κόσμον οὐχὶ ἐν ἤχῳ σάλπιγγος (Ψαλ. 150, 3) πανηγυρικῆς καὶ πανδήμου ἀγαλλιάσεως, ἀλλὰ ἐν ταπεινότητι καὶ πραότητι, ἐν μέσῳ τῆς νυκτερινῆς γαλήνης τοῦ πτωχοῦ σπηλαίου, ὑμνούμενος ὑπὸ τῆς χορείας ἀγγέλων καὶ ὀλίγων ποιμένων, τῶν ἐλθόντων ἰδεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός (Λουκ. 2, 15).

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπιγείου πορείας Αὐτοῦ ὁ Κύριος ὡσὰν ἤθελε «τὸν τῆς ὕβρεως ὅρον, ἀρετῆς δεῖξαι τρόπον», διαλογίζεται ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος. Τόσον εὐγενικῶς κινεῖται μόνον ἡ τελεία ἀγάπη, ἥτις οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς (Α΄ Κορ. 13, 4–5), οὐδὲ ἐπιδεικνύεται καὶ ἀπαιτεῖ τιμὴν καὶ δόξαν, ἀλλὰ εἶναι πρόθυμος ἵνα ὑπομείνῃ πάσας τὰς στερήσεις καὶ θλίψεις διὰ τὸ ὄφελος τῶν πλησίον. «Ὅθεν, συνεχίζει ὁ οἰκουμενικὸς διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας, ὑπέρχεται τὸ ἐμὸν σῶμα, ἵνα ἐγὼ χωρήσω τὸν αὐτοῦ Λόγον· καὶ λαβὼν τὴν ἐμὴν σάρκα, δίδωσί μοι τὸ ἑαυτοῦ Πνεῦμα, ἵνα διδοὺς καὶ λαμβάνων θησαυρόν μοι ζωῆς ἐμπορεύσηται» (Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Λόγος). Εἰς τοῦτο καὶ ἀπεκαλύφθη ἡμῖν ἡ περισσὴ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα λάβωμεν τὸν ἀληθινὸν θησαυρὸν τῆς ζωῆς – τὸν Ἴδιον τὸν Κύριον, ἐξ οὗ καὶ δι᾽ αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα (Ρωμ. 11, 36).

Ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ πραγματικὴ αἰτία καὶ ἡ κινητήριος δύναμις τῶν πράξεων τοῦ Θεοῦ. *Ἐκεῖνος ἤγαγε τὸν κόσμον εἰς τὸ γενέσθαι καὶ δημιούργησεν ἄνθρωπον, διὰ δωρεῶν προικίζων τοῦτον. Δι᾽ ἀγάπην ἦλθεν ἵνα σώσῃ τοῦτον, ὅταν ἐξέπεσε τῆς κοινωνίας μετὰ τοῦ Πλάστου αὐτοῦ. Ὅλον τὸ νόημα τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, ὅπως προωρίσθη ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ, συνίσταται εἰς τὸ ἵνα καὶ ἡμεῖς ἀγαπῶμεν ἀλλήλους (Ἰω. 13, 34). Πῶς ὅμως ἐπιτυγχάνεται τοῦτο εἰς ἕνα κόσμον, ὅπου τόση κακία καὶ μίσος; Διὰ τοῦτο πρωτίστως χρειάζεται ἵνα ἀνοίξωμεν καὶ προσφέρωμεν τὴν καρδίαν ἡμῶν τῷ Θεῷ. Μόνον Ἐκεῖνος δύναται ἵνα ἀλλάξῃ καὶ διευρύνῃ ταύτην, ὅπως κατασταθῇ αὕτη, τόσον ἀδύναμος καὶ περιορισμένη, ἱκανὴ ἵνα χωρέσῃ καὶ τοὺς ἐγγύς, καὶ τοὺς μακράν, καὶ τοὺς εὐεργετοῦντας, καὶ τοὺς ἀδικοῦντας ἡμᾶς, πάντας ὅσους καλούμεθα ἵνα ἀγαπῶμεν κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Χριστοῦ, μιμούμενοι τὴν τελειότητα τοῦ πατρὸς ἡμῶν τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς (Ματθ.*

5, 48).

Κλίναντες τὸ γόνυ ἐν προσευχῇ ἐνώπιον τοῦ Νεογέννητου Θείου Βρέφους, ἂς σκεφθῶμεν, τί δῶρον θὰ προσφέρωμεν τῷ Δεσπότῃ τοῦ Σύμπαντος; Ὑπάρχει ἄρα γε τι ἀνάξιον καὶ ἀνάλογον τοῦ μεγαλείου τοῦ Προαιωνίου Δημιουργοῦ; Ναί, ὑπάρχει ἓν τοιοῦτον δῶρον, ὃ πρὸ πάντων ἐπιθυμεῖ ὁ Κύριος: εἶναι ἡ ταπεινή, στοργικὴ καὶ ἐλεοῦσα καρδία ἡμῶν. Ἂς δοξάσωμεν τὸν Ἐνσαρκωθέντα Χριστὸν οὐχὶ μόνον διὰ τῶν μελῳδικοτάτων ὕμνων καὶ συγχαρητηρίων μηνυμάτων, ἀλλὰ κυρίως διὰ τῶν ἀγαθῶν ἔργων. Ἂς καταστήσωμεν κοινωνοὺς τῆς φωτεινῆς χαρᾶς τῶν Χριστουγέννων τοὺς ἐνδεεῖς, τῇ φροντίδι ἡμῶν ἂς θερμάνωμεν τοὺς πλησίον, ἂς ἐπισκεφθῶμεν τοὺς νοσοῦντας καὶ βεβαρυμένους ταῖς θλίψεσι. Ἂς παρηγορήσωμεν καὶ ὑποστηρίξωμεν τοὺς ἀπελπισμένους, τῇ προσευχῇ ἂς σκεπάσωμεν πάντας τοὺς ἐν ταραχῇ καὶ λύπῃ ὄντας.

Ἡ μεγάλη καὶ σωτήριος δύναμις τῆς ἀγάπης θεραπεύει τὴν ἀδιαφορίαν καὶ τὴν κακίαν, ἰατρεύει τὸ μῖσος καὶ τὰς ἀδικίας. *Μαλακώνει τὰ ἤθη τῶν πεπορωμένων καὶ διορθώνει πολλὰς ἀνωμαλίας τῶν κοινωνικῶν σχέσεων! Ἐὰν πράξωμεν οὕτως, τῷ ὄντι θὰ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὴν μεγάλην ἡμῶν χριστιανικὴν κλῆσιν, διότι ταύτῃ τῇ ἐκχύσει τῆς ἀγάπης, κατὰ τὸν Ὅσιον Ἰσαὰκ τὸν Σῦρον, μιμούμεθα τὸν Θεὸν (Λόγοι ἀσκητικοί, μη΄).*

Τὸ μυστήριον τῆς Θείας Ἐνσαρκώσεως εἶναι μυστήριον τῆς πραγματικῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν κόσμον. *Ὁ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, διαβλέπων τὴν ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, μαρτυρεῖ διὰ τὴν ἐξ ὁλοκλήρου παρουσίαν τοῦ Κυρίου μετὰ τῶν ἀνθρώπων: «καὶ σκηνώσει μετ᾽ αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαὸς αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς μετ᾽ αὐτῶν ἔσται» (Αποκ. 21, 3). Ὡστόσο, τοῦτο τὸ ἄφατον μυστήριον τῆς Θείας παρουσίας ἀρχίζει καὶ πραγματώνεται ἤδη ἐνταῦθα, ἐπὶ τῆς γῆς, διότι ἐν τῇ Γεννήσει τοῦ Σωτῆρος πεπλήρωται ὁ καιρὸς καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ (Μκ. 1, 15). Εἰσερχόμεθα κατὰ τρόπον ὁρατὸν εἰς τὴν πραγματικότητα ταύτην, συγκροτοῦντες τὴν Μίαν Ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, δι᾽ ἧς πάντες ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου, εἴμεθα ἀπεσταλμένοι καὶ ἀντιπρόσωποι αὐτῆς τῆς Ἄνω Βασιλείας τῆς ἀγάπης. Τοῦτο τὸ ἐκπληκτικὸν καὶ βαθὺ βίωμα τοῦ «μεθ᾽ἡμῶν ὁ Θεὸς» ἀποτελεῖ τὴν οὐσίαν τῆς μυστηριώδους καὶ κρυπτῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας.*

Ἂς ἐνθυμώμεθα ὅτι ἐὰν ὁ Ἴδιος ὁ Παντοκράτωρ – τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ἀρχὴ καὶ τέλος (Ἀποκ. 22, 13) – ἠγκαλίασε τὴν ἀνθρώπινην ἱστορίαν καὶ ὑπεσχέθη ἵνα παραμένῃ μεθ' ἡμῶν πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος (Ματθ. 28, 20), δὲν ἔχομεν ἵνα φοβηθῶμεν οὐδὲν καὶ δειλιάζωμεν ἐνώπιον τῶν ταραχωδῶν περιστάσεων τῆς σημερινῆς ἐποχῆς. Ἀνταποκρινόμενοι εἰς τὴν μεγάλην ἀγάπην τοῦ Σωτῆρος, ἂς μάθωμεν ἵνα ἐξ ὁλοκλήρου ἐμπιστευθῶμεν εἰς τὸν Κύριον καὶ ἵνα ἐλπίζωμεν εἰς τὴν ἀγαθὴν Πρόνοιαν Αὐτοῦ, ὥστε μέχρι τῆς Δευτέρας Ἐνδόξου Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς (Ἡς. 8, 9) μετὰ παρρησίας καὶ χαρᾶς μαρτυρῶμεν,

ὅτι μεθ'ἡμῶν ὁ Θεός!

ὁ Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν

Κύριλλος

Ο Προκαθήμενος της Ρωσικής Εκκλησίας δέχθηκε ευχές στη συνέχεια για την εορτή των Χριστουγέννων ενώ συνομίλησε μέσω τηλεδιάσκεψης με αστροναύτεςμ μέλη του πληρώματος του Διεθνούς Διαστημικού Σταθμού.

Χριστουγεννιάτικη επίθεση κατά του Οικουμενικού Πατριαρχείου

Παρά το γεγονός ότι η ημέρα των Χριστουγέννων δεν ενδείκνυται για αντιπαραθέσεις και κατηγορίες, ο Πατριάρχης Μόσχας κατά τη Χριστουγεννιάτικη συνέντευξή του στο TASS επέλεξε να επιτεθεί για ακόμη μία φορά στο Οικουμενικό Πατριαρχείο και τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο προσωπικά. Σύμφωνα με το mospat.ru, ανέφερε:

“Απαντώντας στις ερωτήσεις του γενικού διευθυντή του πρακτορείου ειδήσεων TASS Α. Κοντρασόφ κατά τη χριστουγεννιάτικη συνέντευξή του στις 7 Ιανουαρίου 2024 ο Αγιώτατος Πατριάρχης Μόσχας και Πασών των Ρωσσιών Κύριλλος επεσήμανε ότι ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως τελεί υπό την ισχυρά επίδραση «εκείνων οι οποίοι έχουν τη δύναμη σε αυτό τον κόσμο», ενώ η υποστήριξη από εκείνον του σχίσματος στην Ουκρανία δεν είναι απλώς σφάλμα, αλλά «μεγάλη του αμαρτία». Αυτά αναφέρει η ιστοσελίδα Patriarchia.ru επικαλούμενη το Συνοδικό Τμήμα Σχέσεων της Εκκλησίας με την Κοινωνία και τα ΜΜΕ.

«Πολιτικοί παράγοντες οδήγησαν στη δημιουργία της σχισματικής "εκκλησίας" στην Ουκρανία, την οποία δυστυχώς υποστήριξε ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, που τελεί υπό την ισχυρά επίδραση εκείνων οι οποίοι έχουν δύναμη σε αυτό τον κόσμο. Δεν απολαμβάνει υποστήριξη, δεν διαθέτει δικό του ποίμνιο στον τόπο, όπου ευρίσκεται (εννοώ την Τουρκία) και πράγματι δεν του είναι εύκολο», υπογράμμισε ο Πατριάρχης Κύριλλος.

«Κατά πάσα πιθανότητα, αυτό το δυσμενές πλαίσιο και διαμορφώνει τη θέση του Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως, με την οποία πολλοί αδυνατούν να συμφωνήσουν. Γι' αυτό και η υποστήριξη του σχίσματος στην Ουκρανία δεν είναι απλώς ένα σφάλμα του Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως, είναι η μεγάλη του αμαρτία», πρόσθεσε ο Προκαθήμενος της Ρωσικής Ορθοδόξου Εκκλησίας.

«Όταν άρχισαν οι σχισματικές διαδικασίες, πίσω από αυτές, δεν αμφιβάλλω, ευρισκόταν η πολιτική βούληση όχι μόνον των εχθρών της Ρωσίας, αλλά και εχθρών της Ορθοδοξίας. Διότι αποκοπή της Ρωσικής Εκκλησίας από τις Εκκλησίες της Μέσης Ανατολής σημαίνει πρωτίστως την αποδυνάμωση εκείνων των Εκκλησιών. Με το έλεος του Θεού όμως, η πλειονότητα των ορθοδόξων ηγετών είναι ωστόσο άνθρωποι σοφοί και δεν υποκύπτουν σε τέτοιου είδους πίεση, αν και αυτή η πίεση ασκείται και κάποιοι υποχωρούν από τις θέσεις τους. Όμως, ορισμένοι επικεφαλής Εκκλησιών αντιστέκονται σε αυτό γενναία», ολοκλήρωσε ο Αγιώτατος Πατριάρχης".